

[Ministeren for handel, industri og søfart.]
det er det nu ikke, fordi bierne udfører et meget samfundsnyttigt arbejde ved at bestøve blomsterne. Så er der svind, som er sat til 6 000 t, en meget snæver margin. Dette giver et indenlandsk forbrug på ialt 147 200 t.

Til eksportformål er der afsat et kvantum på 90 800 t, og dem er der disponeret fuldt ud over. Der er til mælkekondens afsat 14 800 t, til andre varer, f. eks. bagekrem, 15 000 t. Til eksport til Sverige er der afsat 20 500 t, til Norge 20 000 t, til Island 1 500 t og til andre lande, herunder Palæstina, 500 t. Hvis vi lægger disse tal sammen, bliver der tilbage et udisponeret kvantum på ca. 15 000 t. Der er en overgangsbeholdning på mellem 3 000 og 4 000 t til næste år. Disse udisponerede 15 000 t er der imidlertid disponeret over, endda godt og vel, idet vi har lovet svenskerne 7 500 t og nordmændene 10 000 t.

Sammenregner man alle de tal, jeg har nævnt her, vil man finde, at vi formentlig kommer ned på en negativ overgangsbeholdning. Nu kan man ikke have en negativ overgangsbeholdning, og derfor er det, at det måske kan være nødvendigt at se nøjere på visse erhvervsformål. Det er noget, vi meget nødig gør og kun vil skride til i yderste øjeblik.

Jeg har tilladt mig denne lidt omstændelige gennemgang af sukkerbudgettet, fordi det er noget, der bliver diskuteret i hvert eneste dansk hjem og har betydning for hver eneste dansk husmoder. Derfor synes jeg, det er rigtigt at nævne tallene, således at man kan se, at når der ikke kan gives yderligere rationer i øjeblikket, udover det der gives, beror det ikke på uvilje fra min side eller fra rigsdagens side, men udelukkende på, at de pågældende sukker-mængder ikke eksisterer.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) rettede et par spørgsmål til mig. Han fremdrog spørgsmålet om gummistøvler til roearbejderne. Det er ikke så længe siden, at dette blev nævnt i forbindelse med en forespørgsel i landstinget. Jeg har ikke tallene præsent, men man vil kunne finde dem i tidenden. Det ligger sådan, at vi har en stigende produktion af gummistøvler, større end før krigen, men alligevel er der mangel. Det er det samme, som vi oplevede med cykledæk umiddelbart efter krigens afslutning. Man nåede relativt hurtigt op på normal produktion. Folk spurgte: Hvor bliver dækkene af. Forklaringen er den, at når hvert eneste dansk hjem skulle forsynes med cykledæk, så

kunne den normale produktion ikke slå til. I øjeblikket er der fuld dækning af behovet for cykledæk, og det samme vil vi i løbet af kortere eller længere tid få med hensyn til gummistøvler. Vi har f. eks. i år fået dobbelt så stor import af rågummi som før krigen, gummifabrikkerne kører med fuld kapacitet, og vi søger endog at regulere produktionen af cykledæk lidt ned til fordel for produktionen af gummistøvler, så jeg tror, at problemet snart vil være løst.

Det andet spørgsmål, det ærede medlem stillede, angik sukkerfonden. Jeg har ikke nogen opførelse over, hvordan det vil komme til at ligge, men jeg tror, at underskuddet vil blive forøget med en 7—8 mill. kr. Det lå i fjor på 42. Jeg kan ikke sige mere, før vi har den endelige opførelse.

Det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) henstillede til sukkerfabrikkerne at vise mådehold. Man møder her et problem, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen også var inde på, nemlig udbytteproblemet. Forholdet er det, at vi faktisk ikke længere har nogen udbyttebegrænsningslov i dette land. Den lov, der bærer dette navn, er ikke en udbyttebegrænsningslov, men snarere en reservebeskyttelseslov. Det medfører, at sukkerfabrikkerne vil være i stand til at betale et højere udbytte end forudset. Jeg tror, det ville være klogt, om den sluse, lovgivningsmagten har åbnet, frivilligt blev lukket igen af fabrikkerne selv.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var påny inde på spørgsmålet om læskure og nødtørftsanstalter og beklagede, at arbejderbeskyttelsesloven endnu ikke var kommet frem, men rigsdagssamlingen er ikke sluttet, og jeg tror, at vi kan have det bedste håb om, at min højtærede kollega, socialministeren, vil nå det han skal på dette område.

Det ærede medlem hr. Tholstrup rettede et par spørgsmål til mig. Hans spørgsmål om saftsukkerroerne er jeg ikke sikker på har nogen betydning, da der ikke er noget der tyder på, at saftsukkerroedyrkingen, som det hele ligger, vil kunne ophøre i det sukkerår, vi går ind i.

Jeg kan helt og fuldt slutte mig til de udtalelser, de andre ærede ordførere fremsatte, deriblandt det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg).

Med hensyn til tilgangen af avlere kan man endnu ikke vide, hvordan forholdene kommer til at ligge. Det er mit håb, et håb, der forsåvidt blev bestyrket ved min for-